

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Tisztogatás a magánjellegű
színésziskolák között*

Forrás:

Magyarország

Bp.
(Hely)

1921. 9. 16
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Idő

"1921"

Személy

Közp. nyomt. XX. sz. 23. sz.

Tisztogatás a magánjellegű színésziskolák között

A magán zeneintézetek, mozi- és színiiskolák állami felügyelet alatt — Chovan Kálmán országos zenetanítási szakfelügyelő nyilatkozata —
Beszélgetés Rákosi Szidivel

Budapest, szeptember 15.

(A Magyarország tudósítójától.) A ma reggeli lapok megírták, hogy a mai hivatalos lap közölni fogja a vallás- és közoktatásügyi miniszter rendeletét a magánjellegű zene-, színi- és moziiskolák állami felügyelet alá vételéről. A hivatalos lap mai száma még nem közli a rendeletet, értesülésünk szerint az csak holnap fog megjelenni. A magánzeneiskolák országos szakfelügyelője, Chovan Kálmán, nyugalmazott zeneakadémiai tanár, akinek nyilatkozatát alább közöljük, már megkapta kinevezését. A színi- és moziiskolák felügyelőjének kinevezése még csak ezután történik meg.

Régóta vajdó kérdés elintézésébe fogott a kultuszminiszter ezzel a rendeletével. Különösen az utolsó tíz esztendőben gombamódra szaporodtak el — egynéhány szakértelemmel vezetett, magas színvonalú intézet mellett — a mindenféle hangzatos címek alatt működő zeneiskolák, amelyek többnyire avatatlan vezeték alatt kizárólag a rossz dilettantizmust terjesztették. Az állami felügyelet hiánya a jobb törekvű vidéki zeneiskolák működésének eredményeit is problematikussá tette.

Ugyanez a helyzet a mozi- és színiiskolák körül. Különösen ez utóbbiak közt sok a zugintézet, melyeknek garázdálkodása erkölcsi szempontból is veszélyesnek bizonyult és nem egyszer a rendőrség beavatkozását is szükségessé tette. Az ilyen alacsony színvonalú intézetekből ritkán kerül ki tehetséges, kvalitásos színész, de „végzett” növendékek mégis a színpályán kerestek érvényesülést és létszámukkal csak a színészproletáriátust növelték.

Az állami ellenőrzés mindenesetre reményt nyújt arra, hogy a magánjellegű művészeti iskolák körül kifejlődött anarchia megszüntetésével a muzsikos- és színésznevelésben tisztességes és céltudatos irányzat fog föltűnik.

Nyilatkozatra kértük fel

Chovan Kálmán országos zenetanítási szakfelügyelőt.

aki a következőket mondotta munkatársunknak

— A kinevezés váratlanul ért, de örömmel vállaltam a nehéz feladatot, mert régóta éreztem és hangoztattam, hogy a magánzeneiskolák körül végre-válahára rendet kell teremteni.

Nagyon sok a visszaélés, különösen a fővárosban

és igen sok zeneiskolának — amely nagybúszkén „Akadémiára előkészítő tanfolyam”-nak hirdeti magát — még csak rendes helyisége sincs. Megfelelő tanítási eszközök és tanerők hiányában szó sem lehet az ilyen intézetekben eredményes pedagógiai működésről. A miniszteri rendelet értelmében teljes fölhatalmazást kaptam arra, hogy a

magánzeneiskolákat végigjárva,

azok belső életét ellenőrizzem.

s amennyiben a rendeletben fölláított követelményeknek úgy helyiség, mint berendezés, a tanerők képzettsége, az állami tantervhez való ragaszkodás, általában a tanítás színvonala és szelleme tekintetében eleget nem tesznek,

az illető iskolák megszüntetését hozzam javaslalba.

— A miniszteri rendelet kötelezővé teszi a magánzeneiskolákban államérvényes oklevéllel rendelkező tanerők alkalmazását is. Ezen a ponton a szükséges szigorú bizonyos kimélettel óhajtom párosítani, mert hiszen a diplomát nem szerzett zenetanárok közt is nem egy akad, aki tudásával és eddigi működésével érdemet szerzett arra, hogy pedagógiai működést fejtsen ki.

A színésziskolák ügyében felkerestük

Rákosi Szidi asszonyt,

az ország legrégibb magánszínésziskolájának vezetőjét, aki ezeket mondta:

— Engem a rendelet nem érint. Harminc esztendeje áll fenn az iskolám és mindenki tudja, mit tett a magyar színészeti kulturának. A rendelet intencióját csak helyeselni tudom. Tömerdek a fölösleges színiiskola. Csonkamagyarország nem bír el annyi színészt, amennyit ezek termelnek. A vidéki társulatok sorra buknek, a tagok följönnek Budapestre és nemcsak ők nyomorognak, de a többiek helyzetét is rontják. Többet nem mondok — fejezte be mosolyogva —, mert nem akarok senkinek sem ártani.